

Socialstyrelsen

Specialer og specialfunktioner på det specialiserede social- område

Model for udarbejdelse af
specialebeskrivelser

oktober 2021

Viden til gavn

Publikationen er udgivet af
Socialstyrelsen
Edisonsvej 1
5000 Odense C
Tlf: 72 42 37 00
E-mail: info@socialstyrelsen.dk
www.socialstyrelsen.dk

Udgivet januar 2022

Download eller se rapporten på
www.socialstyrelsen.dk.

Der kan frit citeres fra rapporten med angivelse
af kilde.

Indhold

Indhold	3
1. Introduktion	4
2. Specialisering på socialområdet	5
Specialer og specialfunktioner	5
Kvalitet og specialisering hos leverandører	7
3. Specialebeskrivelser på socialområdet	8
Del 1. Overordnet beskrivelse af specialet	9
Del 2. Fastsættelse af specialfunktioner	9
Del 3. Kriterier for varetagelse af specialfunktioner	10
4. Organisering og proces	12
Proces for udarbejdelse af specialebeskrivelser	12
Sammensætning af specialistgrupper	13

1. Introduktion

Børn, unge og voksne med komplekse behov skal have den rette hjælp og støtte med henblik på at fremme den enkeltes mulighed for at udvikle sig og for at klare sig selv eller at lette den daglige tilværelse og forbedre livskvaliteten.

Kommunerne har ansvaret for at levere indsatser til personer, der har nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer og for at sikre, at der er det udbud af sociale indsatser, der er behov for. Nogle indsatser er imidlertid rettet mod personer med så komplekse eller sjældent forekommende behov, at den enkelte kommune kan have vanskeligt ved at udvikle og opretholde indsatsen lokalt. Det skaber behov for en national specialeplanlægning, som kan understøtte, at der er det fornødne udbud af højt specialiserede indsatser, og at der kan etableres et overblik over de leverandører, der kan varetage dem.

I forbindelse med Social- og Ældreministeriets evaluering af det specialiserede socialområde i 2020-2021 har Socialstyrelsen udviklet en model for udarbejdelse af specialebeskrivelser på det specialiserede socialområde, som kan anvendes og udbredes, såfremt det i forbindelse med evalueringen besluttes at etablere specialeplanlægning på det specialiserede socialområde. Formålet med specialebeskrivelser er at etablere et vidensgrundlag for specialeplanlægning, hvor der vurderes at være et behov.

Socialstyrelsens specialiseringsmodel bidrager til at synliggøre, hvilke komplekse eller sjældent forekommende behov hos børn, unge og voksne, der kalder på en højt specialiseret indsats, samt hvilke faglige krav der kan stilles til leverandører af de højt specialiserede indsatser for at kunne skabe trivsel og progression hos modtagerne af dem.

Modellen er et generisk koncept for udarbejdelse af specialebeskrivelser, som består af tre dele. For det første udarbejdes en overordnet faglig beskrivelse af specialet. For det andet fastsættes specialfunktioner, og for det tredje opstilles kriterier for varetagelsen af de fastsatte specialfunktioner. Målet med modellen er, at etablere en central definition og forståelse af, hvad der på tværs af det specialiserede socialområde karakteriserer højt specialiserede behov og indsatser, samt at understøtte konkretiseringen heraf inden for hvert speciale i en faglig proces med inddragelse af relevante fagspecialister.

Modellen er udarbejdet med inspiration fra sundhedsområdet under hensyntagen til socialområdets både lovgivningsmæssige og faglige karakteristika. Modellen trækker på den forståelse af specialisering, der aktuelt anvendes i den nationale koordinationsstruktur, og på systematikken i den kvalitetsmodel, som socialtilsynene anvender til at vurdere kvaliteten i de sociale tilbud, der er omfattet af socialtilsynsloven.

Modellen er udviklet, afprøvet og efterfølgende revideret i en løbende tæt dialog med interessenterne på socialområdet.

2. Specialisering på socialområdet

Det specialiserede socialområde omfatter børn, unge og voksne, der har nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. Det spænder således over personer med forskellige behov, som skal imødekommes af forskellige indsatser inden for områderne handicap, socialpsykiatri og udsathed. Områderne er derudover præget af forskellige faglige tilgange og metoder til at afdække den enkeltes behov og fremme den enkeltes mulighed for at udvikle sig, klare sig selv eller lette den daglige tilværelse og forbedre livskvaliteten.

Specialisering på socialområdet opstår, når en bestemt indsats eller funktion etableres med det formål at opfylde et særligt behov. Specialiseringen bliver til i et samspil mellem det komplekse behov, der optræder hos en eller flere personer og den specialiserede indsats, der skal tilrettelægges for at imødekomme dette behov samt de parametre, der skal være opfyldt hos en leverandør for at kunne yde en højt specialiseret indsats.

Behovet for højt specialiserede indsatser på socialområdet kan derfor afdækkes ved at besvare følgende spørgsmål:

1. Hvad kendetegner det komplekse behov?
2. Hvad kendetegner den sociale indsats eller funktion, der kan imødekomme behovet?
3. Hvad skal være til stede hos de leverandører, der skal varetage indsatsen eller funktionen?

Jo mere komplekst eller sjældent forekommende behovet er, desto højere specialisering vil der ofte være behov for hos den leverandør, der skal varetage funktionen.

Specialer og specialfunktioner

Med udgangspunkt i ovenstående forståelse af specialisering kan der på det specialiserede socialområde skelnes mellem:

- *Det specialiserede socialområde*, der omfatter alle indsatser leveret efter serviceloven, og som kan inddeles i en række faglige *specialer*.
- *Det højt specialiserede socialområde*, der udgøres af de *specialfunktioner*, som inden for hvert speciale er rettet mod personer med særligt komplekse eller sjældent forekommende behov, og som skal understøttes af specialeplanlægning.

Det specialiserede socialområde

Det specialiserede socialområde omfatter personer, der har nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. Der er tale om ydelser, der gives efter serviceloven, og om leverandører, der er omfattet af socialtilsynslovens § 4, stk. 1, nr. 2-4 eller de enkelte kommuners driftsorienterede tilsyn, jf. servicelovens § 148 a. Udbuddet af leverandører af sociale indsatser koordineres mellem kommunerne inden for hver region i forbindelse med indgåelsen af rammeaftaler.

Det specialiserede socialområde kan inddeles i en række faglige *specialer*, der dækker over faglige områder, hvor en fælles faglighed i form af viden, kompetencer og indsatser opbygges i forhold til personer med beslægtede behov.

Som det vil blive beskrevet senere, kan inddelingen i faglige specialer med fordel tage afsæt i den målgruppeklassifikation, der også anvendes i andre sammenhænge på området.

De enkelte specialer afgrænses og fastsættes af Socialstyrelsen med inddragelse af de rådgivende organer, der etableres i forbindelse med udrulningen af specialeplanlægningen, og som rådgiver Socialstyrelsen om faglige og strategiske spørgsmål.

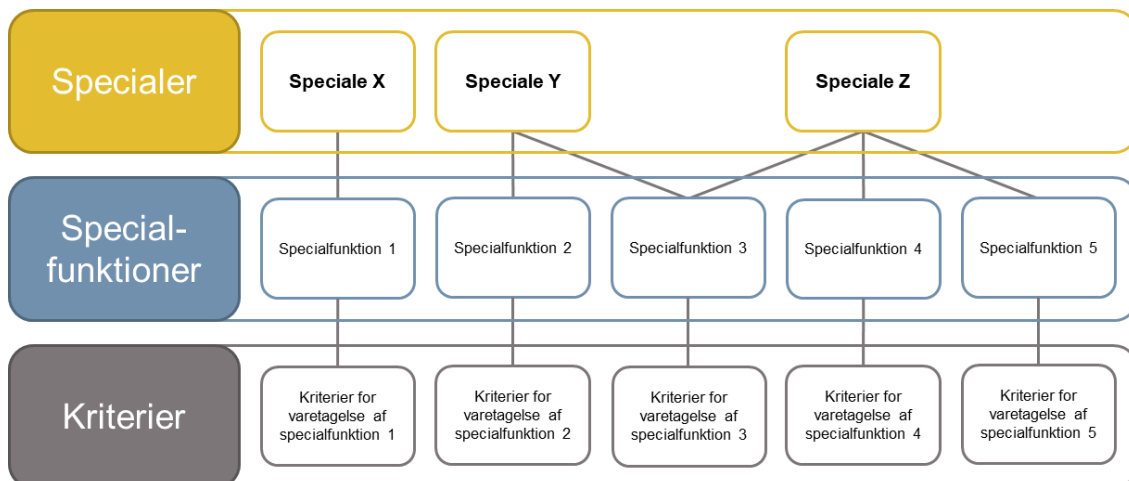
Det højt specialiserede socialområde

Det højt specialiserede socialområde udgøres af de *specialfunktioner*, som inden for hvert speciale retter sig mod personer med særligt komplekse eller sjældent forekommende behov. I specialfunktionerne indgår ofte indsatser, der kræver en faglig specialviden eller en særlig tværfaglig eller tværsektoriel tilrettelæggelse, som de enkelte kommuner kan have vanskeligt ved at udvikle og opretholde lokalt.

Specialfunktionerne fastsættes af Socialstyrelsen med inddragelse af specialistgrupper, der nedsættes for hvert speciale, og med afsæt i kriterier om kompleksitet, forekomst, tilrettelæggelse, viden og kompetencer. Fastsættelsen af specialfunktioner beskrives nærmere nedenfor.

Figur 1 nedenfor illustrerer sammenhængen mellem specialer, specialfunktioner og kriterierne for leverandørernes varetagelse af specialfunktioner. I figuren er opstillet et eksempel, hvor der er én specialfunktion tilknyttet Speciale X, to specialfunktioner tilknyttet Speciale Y og tre specialfunktioner tilknyttet Speciale Z. Eksemplet illustrerer både, at et speciale kan have flere specialfunktioner, og at en specialfunktion kan være knyttet op på flere specialer. I eksemplet er Specialfunktion 3 knyttet op både på Speciale Y og Speciale Z. For hver specialfunktion opstilles konkrete kriterier, som skal være opfyldt hos de leverandører, der skal varetage dem.

Figur 1: Sammenhæng mellem specialer, specialfunktioner og kriterier for varetagelse af specialfunktioner

Specialebeskrivelser

For hvert speciale udarbejder Socialstyrelsen en specialebeskrivelse med inddragelse af en specialistgruppe, der er nedsat for det pågældende speciale.

Specialebeskrivelsen indeholder en overordnet beskrivelse af de indsatser og målgrupper, der er omfattet af specialet, og af de specialfunktioner, der knytter sig til det pågældende speciale.

Specialebeskrivelsen indeholder derudover en beskrivelse af, hvem der er i målgruppen for indsatserne i specialfunktionerne, og hvilke kriterier en leverandør skal leve op til for at varetage

dem. Leverandører, der ønsker at varetage en specialfunktion, skal ansøge herom og vil blive vurderet med udgangspunkt i de opstillede kriterier.

Kvalitet og specialisering hos leverandører

Det er et krav og en forudsætning for specialisering, at alle leverandører af sociale indsatser har den fornødne kvalitet til at kunne indgå i forsyningen på området. Kvalitet hos leverandører af sociale indsatser skal være opfyldt hos alle leverandører – uanset specialiseringsniveau.

For de leverandører, der varetager specialfunktioner til personer med særligt komplekse eller sjældne behov, vil der i forbindelse med specialeplanlægning blive opstillet supplerende konkrete kriterier med det formål at sikre, at leverandøren har forudsætningerne for at opbygge og vedligeholde den høje specialisering, der er behov for i indsatsen. Udformningen af de konkrete kriterier og processen herfor beskrives nedenfor.

3. Specialebeskrivelser på socialområdet

For at etablere et solidt fagligt udgangspunkt for udrulning af specialeplanlægning er der behov for at inddele det specialiserede socialområde i faglige specialer. Et speciale er et fagligt område, hvor en fælles faglighed i form af viden, kompetencer og indsatser opbygges i forhold til personer med beslægtede behov.

Inddelingen i faglige specialer på det specialiserede socialområde kan med fordel tage afsæt i den målgruppeklassifikation, der også anvendes i andre sammenhænge på området. Det vil give mulighed for at etablere en kobling mellem de faglige specialer og den øvrige vidensinfrastruktur på området.

På det specialiserede socialområde er der ikke en organisering i faglige områder svarende til de lægefaglige specialer på sundhedsområdet. Et udgangspunkt for inddelingen kan derfor i stedet være de 46 målgrupper, der er klassificeret som målgrupper for tilbudsstrukturen på Tilbudsportalen. Et fagligt speciale vil i så fald kunne være sammenfaldende med en af de 46 målgruppe-kategorier, eller det kan dække over flere målgruppe-kategorier, hvis der vurderes at være væsentlige overlap i behov og indsatser og dermed også i den faglighed, der er behov for hos leverandørerne.

Grundlaget for specialeplanlægning på det specialiserede socialområde er en systematisk gennemgang af hvert speciale med henblik på at beskrive og opstille kriterier for de specialfunktioner, der skal understøttes af en national koordinering og planlægning.

Med det formål udarbejder Socialstyrelsen en specialebeskrivelse med inddragelse af en specialistgruppe for hvert speciale, der er udpeget til specialeplanlægning.

En specialebeskrivelse består af tre dele:

- 1. Overordnet beskrivelse af specialet*
En overordnet beskrivelse af, hvad der kendetegner det faglige område, som specialet dækker over. Det omfatter blandt andet de målgrupper, indsatser og leverandørtyper, der udgør den fælles faglighed inden for specialet.
- 2. Fastsættelse af specialfunktioner*
En fastsættelse af, hvilke specialfunktioner der er behov for inden for specialet med udgangspunkt i en samlet faglig vurdering af behovet for en høj specialisering som følge af kompleksitet og forekomst af problemstillinger og behov hos målgruppen samt en særlig tilrettelæggelse, viden og kompetencer i indsatsen.
- 3. Kriterier for varetagelse af specialfunktioner*
Opstilling af kriterier for leverandørernes varetagelse af hver specialfunktion. Det indebærer blandt andet en beskrivelse af, hvilke behov specialfunktionen er rettet mod at imødekomme, samt opstilling af konkrete kriterier, som skal være opfyldt af de leverandører, der skal varetage den. Kriterierne fastsættes under hensyntagen til evt. særlige målgruppe- og områdespecifikke forhold, indsats- og leverandørtyper på hvert område, med udgangspunkt i en række generelle specialiseringsparametre.

Del 1. Overordnet beskrivelse af specialet

Specialebeskrivelsens første del har til formål at tilvejebringe en afgrænsning og et overblik over det faglige område, specialet dækker over. Den indeholder en overordnet beskrivelse af målgrupper, behov, indsats- og leverandørtyper og faggrupper, der er kendetegnende for det faglige speciale. Den indeholder derudover en beskrivelse af de væsentligste snitflader til andre specialer og andre sektorer.

I specialebeskrivelsens første del etableres dermed en faglig ramme i specialeplanlægningen, hvor de specialfunktioner, der udgør det højt specialiserede niveau inden for specialet, skal fastsættes og beskrives.

Del 2. Fastsættelse af specialfunktioner

I specialebeskrivelsens anden del fastsættes de specialfunktioner inden for specialet, som skal understøttes af en national koordination og planlægning.

Specialfunktioner udgøres af de indsatser inden for specialet, som kræver særlig tilrettelæggelse, viden og kompetence, fordi de retter sig mod personer med meget komplekse eller sjældent forekommende behov. Der er tale om indsatser, som derfor typisk vil kræve national koordinering og planlægning på tværs af kommuner og regioner at udvikle og opretholde.

Specialfunktionerne fastsættes på baggrund af en samlet faglig vurdering af behovet for høj specialisering som følge af eksempelvis kompleksitet og forekomst af problemstillinger og behov hos målgruppen, en særlig tilrettelæggelse samt viden og kompetencer i indsatsen.

- *Kompleksitet*
Specialfunktioner er typisk rettet mod personer, der har komplekse behov som følge af eksempelvis en særlig sværhedsgrad eller en særlig sammensætning af problemstillinger, hvoraf nogle kan gå på tværs af flere specialer.
- *Forekomst*
Specialfunktioner kan også være rettet mod sjældent forekommende problemstillinger inden for specialet, som eksempelvis sjældne handicap, hvor målgruppens volumen er medvirkende til at skabe behov for national koordination og planlægning.
- *Tilrettelæggelse*
Indsatsen er særligt tilrettelagt og består dels af flere ydelser eller foranstaltninger og dels af en høj grad af tværfaglig og tværsektoriel koordination og samarbejde. Den særlige tilrettelæggelse af indsatsen er typisk målrettet specifikt til de komplekse behov hos målgruppen for indsatsen, og den er derfor som udgangspunkt ikke udbredt til mange lokale indsatser.
- *Viden og kompetencer*
De komplekse behov skaber behov for viden om og erfaring med eksempelvis særlige kombinationsproblematikker eller meget specifikke kompetencer til anvendelsen af særlige tilgange, metoder eller hjælpemidler. Der er tale om viden og kompetencer, som typisk er målrettet specifikt til de komplekse behov hos målgruppen for indsatsen, og de er derfor som udgangspunkt ikke udbredt til mange lokale indsatser.

En specialfunktion kan eksempelvis udgøres af indsatser til personer, der er dobbeltbelastede af misbrug og psykiske vanskeligheder, personer med en svær synsnedsættelse eller personer med meget sjældent forekommende behov, som eksempelvis personer med sjældne diagnoser.

En specialfunktion kan have et ophæng til flere specialer som følge af sammensatte problemstillinger og behov hos de personer, der er i målgruppen for den. I forbindelse med fastsættelse

og beskrivelse af specialfunktioner inden for et givent fagligt speciale skal der derfor være en opmærksomhed på snitflader til og overlap med specialfunktioner, der er fastsat inden for andre specialer.

Med henblik på bedst muligt at understøtte vurderingen af de leverandører, der ønsker at varetage specialfunktioner, er det desuden væsentligt med en opmærksomhed på, at beskrive, hvilke komplekse eller sjældent forekommende behov, specialfunktionen skal kunne imødekomme hos de personer, der er i målgruppen for den.

Del 3. Kriterier for varetagelse af specialfunktioner

Specialebeskrivelsens tredje del består af en opstilling af konkrete kriterier, som skal være opfyldt hos de leverandører, der ønsker at varetage den pågældende specialfunktion. Denne del af specialebeskrivelsen vil endvidere kunne understøtte visitationen med viden om, hvilke komplekse eller sjældent forekommende behov, der kan imødekommes af de fastsatte specialfunktioner.

Specialfunktioner kan varetages af kommunale, regionale eller private leverandører, og indsatserne i specialfunktionen kan leveres på leverandørens egen matrikel eller som matrikelløse indsatser hos andre leverandører eller i borgerens nærmiljø.

De leverandører, der ønsker at varetage en specialfunktion, skal ansøge herom. Ansøgningen vurderes med udgangspunkt i leverandørens opfyldelse af de konkrete kriterier, der er opstillet for den enkelte specialfunktion. Forud for en udrulning af specialeplanlægning på det specialiserede socialområde vil der skulle udarbejdes en konkret model for ansøgningsprocedure.

Leverandører kan varetage en specialfunktion, så længe de opfylder de fastsatte kriterier for den pågældende funktion. Kriterierne kan imidlertid ændre sig over tid i takt med, at specialebeskrivelserne opdateres med ny viden på det pågældende område.

Kriterierne indeholder en beskrivelse af de fælles behov, der optræder hos målgruppen for specialfunktionen, de centrale relevante indsatser, der kan imødekomme behovet, samt de kriterier, der på den baggrund kan opstilles for leverandører, der ønsker at varetage specialfunktionen.

Der er tale om en overordnet beskrivelse af målgruppen for specialfunktionen og af de komplekse behov, som kan optræde hos målgruppen i kortere eller længere perioder. Den enkelte person har forskellige behov gennem livet eller gennem et indsatsforløb, og behovet for indsatser fra en specialfunktion vil derfor bero på en konkret og individuel faglig vurdering i forbindelse med visitation og opfølgning.

De konkrete kriterier for tildeling og varetagelse af hver specialfunktion formuleres med udgangspunkt i fire generelle specialiseringsparametre under hensyntagen til eventuelle særlige målgruppe- og områdespecifikke forhold, indsats- og leverandørtyper på det pågældende område.

Specialiseringsparametre

1. Aktiv praksis

Det er en grundlæggende præmis for at udvikle specialisering hos den enkelte leverandør, at "øvelse gør mester". Det er derfor en forudsætning for varetagelse af en specialfunktion, at leverandørerne har – eller inden for en fastsat tidshorisont kan forventes at opnå – en aktiv praksis, hvorigennem de opbygger erfaring og faglig ekspertise på det pågældende område.

De konkrete kriterier kan være formuleret som en grænseværdi for, hvor mange personer der modtager en indsats omfattet af specialfunktionen om året, afhængigt af blandt antallet af personer på landsplan med behov for den givne indsatsstype.

2. *Kompetencer*

Det er en forudsætning for varetagelse af en specialfunktion, at leverandørerne har et tilstrækkeligt antal medarbejdere med kompetencer opnået gennem uddannelse og praksiserfaring, som er relevante for de beskrevne indsatser.

De konkrete kriterier kan være formuleret som specifikke krav til grund-, efter- og videreuddannelse eller til et vist niveau af praksiserfaring afhængigt af, hvilket fagligt område der er tale om.

3. *Samarbejdsformer*

Det er en forudsætning for varetagelse af en specialfunktion, at leverandørerne bidrager til sammenhængende forløb for borgere med særligt komplekse eller sjældent forekommende behov.

De konkrete kriterier kan være formuleret som specifikke krav til, at leverandørerne i relevant omfang samarbejder med andre leverandører på tværs af faggrupper og sektorer, eksempelvis i form af samarbejdsaftaler med øvrige aktører, afhængigt af strukturen på det pågældende område.

4. *Vidensdistribution*

Det er en forudsætning for varetagelse af en specialfunktion, at leverandørerne både anvender og bidrager til at udbrede aktuelt bedste viden om faglige tilgange og metoder med relevans for de indsatser, der indgår i specialfunktionen.

Der fastsættes derfor konkrete kriterier, som sikrer, at leverandørerne dels anvender aktuelt bedste viden på området, dels kan dokumentere effekt og dels bidrager aktivt til at udbrede viden på området.

I udformningen af de konkrete kriterier under hvert af de fire specialiseringsparametre skal der tages højde for eksempelvis målgruppenspecifikke forhold, relevante involverede faggrupper, snitflader mellem forskellige sektorer. Der skal desuden tages højde for, om indsatsen leveres i form af et døgnophold, i borgerens nærmiljø eller som rådgivningsydelse. Samme kriterier kan ikke nødvendigvis gøres gældende for alle typer af specialfunktioner på tværs af målgrupper.

4. Organisering og proces

Udgangspunktet for udrulningen af specialeplanlægning er en inddeling af det specialiserede socialområde i faglige specialer.

Inddelingen i specialer kan tage afsæt i den målgruppeklassifikation, der anvendes i andre sammenhænge på det specialiserede med henblik på at skabe en kobling hertil. Et udgangspunkt herfor kan eksempelvis være de 46 målgrupper, der er klassificeret som målgrupper for tilbudsstrukturen på Tilbudsportalen.

Inddelingen af området i faglige specialer foretages af Socialstyrelsen med inddragelse af de rådgivende organer, der etableres i forbindelse med udrulning af specialeplanlægning, så der sikres koordinering med den øvrige vidensinfrastruktur på området.

I det følgende præsenteres organisering og proces i forbindelse med udarbejdelse af specialebeskrivelser, når der er udpeget specialer til specialeplanlægning.

Proces for udarbejdelse af specialebeskrivelser

Specialebeskrivelser udarbejdes af Socialstyrelsen med inddragelse af relevante fagspecialister inden for hvert speciale.

Det er afgørende, at udarbejdelsen af specialebeskrivelser er baseret på aktuelt bedste viden om det pågældende speciale, og at der trækkes på både forskningsbaseret og praksisnær viden.

Processen indebærer derfor vidensopsamling i form af dokumentanalyser og vidensafdækninger samt en inddragende proces, hvor viden kvalificeres og suppleres af en specialistgruppe, der er involveret i alle tre dele af specialebeskrivelsen:

1. *Overordnet beskrivelse af specialet*
I forbindelse med den overordnede beskrivelse af det samlede speciale foretages indledningsvist en dokumentanalyse med henblik på at skabe overblik over eksisterende viden om det faglige område samt de målgrupper og indsatser, som specialet udgøres af.
2. *Fastsættelse af specialfunktioner*
Tilsvarende foretages en afdækning af eksisterende viden, der kan anvendes som udgangspunkt for den faglige proces, hvorigennem specialfunktioner inden for specialet fastsættes med inddragelse af specialistgruppen.
3. *Kriterier for varetagelse af specialfunktioner*
Forud for opstillingen af kriterier for hver specialfunktion foretages en vidensafdækning, som skal informere arbejdet med at beskrive de faglige indsatser i specialfunktionerne, hvem der er i målgruppen for dem, og hvilke kriterier der på den baggrund kan opstilles for varetagelsen af dem.

Figur 2 nedenfor præsenterer et overblik over den faglige proces.

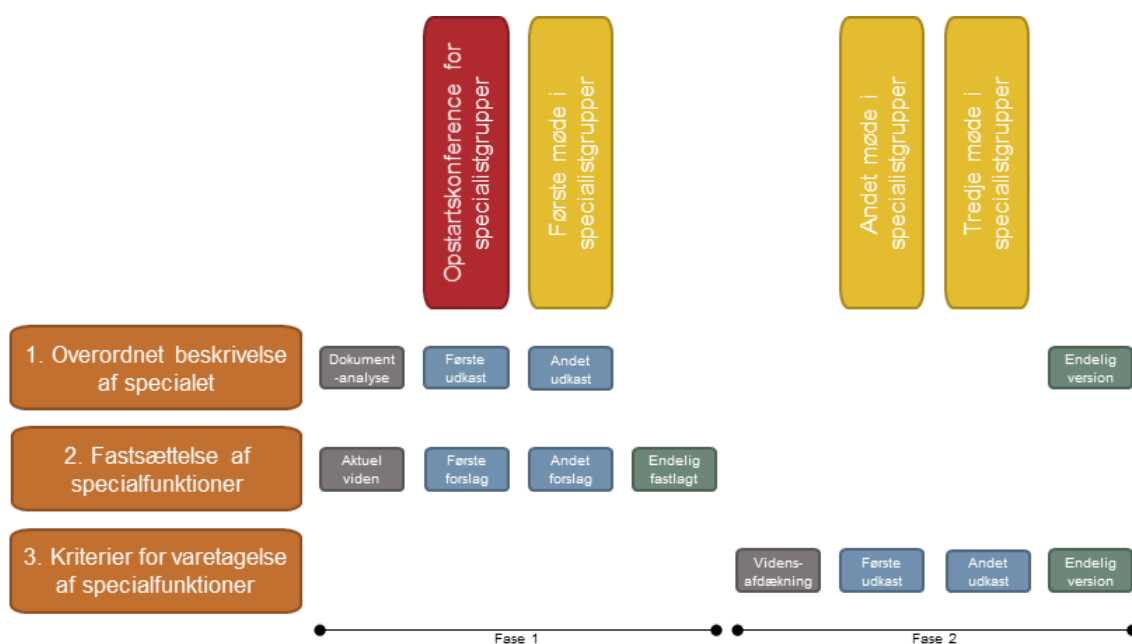
Processen er struktureret efter specialebeskrivelsens tre dele og et forløb med opstartskonference og dernæst tre møder med relevante fagspecialister samlet i en specialistgruppe.

I første fase vil der være fokus på vidensopsamling, den overordnede beskrivelse af specialet og på fastsættelse af specialfunktioner. Der vil ligeledes være fokus på at indlede samarbejdet med fagspecialisterne, og der afholdes en opstartskonference med det formål at introducere til

den kommende proces og præsentere de første udkast. Såfremt der udarbejdes flere specialebeskrivelser parallelt med hinanden, afholdes en fælles opstartskonference.

I anden fase vil der være fokus på mere målrettet vidensafdækning og opstilling af kriterier for de fastsatte specialfunktioner.

Figur 2: Proces for udarbejdelse af specialebeskrivelser

Erfaringen fra afprøvningen viser, at der er behov for en tidsmæssig ramme for den faglige proces, som sikrer, at eksterne fagspecialister har mulighed for at bidrage reelt og konkret i udarbejdelse og kvalificering af beskrivelser af målgrupper og deres behov for indsatser. Baseret på erfaringerne fra afprøvningen er det Socialstyrelsen vurdering, at udarbejdelsen af en specialebeskrivelse vil have en varighed på minimum 1 år afhængigt af specialets omfang, antallet af specialfunktioner og om der etableres en honoreringsmodel for de eksterne fagspecialister, der skal bidrage.

Sammensætning af specialistgrupper

Specialebeskrivelser udarbejdes i samarbejde med en specialistgruppe bestående af relevante fagpersoner fra Socialstyrelsen, tilsynskonsulenter med viden om indsatser og leverandører inden for specialet udpeget af de fem socialtilsyn, relevante fagpersoner fra forskningsmiljøer og praksisfeltet, herunder udvalgte VISO-specialister udpeget af Socialstyrelsen og kommunale repræsentanter med viden om sagsbehandling og visitation udpeget af KL. Herudover deltager repræsentanter fra relevante bruger- og interesseorganisationer.

Hvis det vurderes relevant for det pågældende speciale, udpeges desuden specialister fra andre sektorområder af henholdsvis Sundhedsstyrelsen, Styrelsen for Undervisning og Kvalitet (STUK) og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR). Tilsvarende kan det i beskrivelsen af specialfunktioner, som går på tværs af flere specialer, være relevant at inddrage videnshavere fra andre relevante specialer.

Socialstyrelsen

Socialstyrelsen

Edisonsvej 1

5000 Odense C

Tlf.: 72 42 37 00

www.socialstyrelsen.dk